Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)00~~39~~40

Az EU stratégiai védelmi és biztonsági partnerségei

Az Európai Parlament 2026. február 11-i állásfoglalása az EU stratégiai védelmi és biztonsági partnerségeiről (2025/2119(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és az Európai Unióról szóló szerződés V. címére, különösen a közös biztonság- és védelempolitikára (KBVP) vonatkozó rendelkezésekre,

– tekintettel a Tanács által 2022. március 21-én elfogadott, „A biztonság és a védelem területére vonatkozó stratégiai iránytű – Egy, a polgárait, az értékeit és az érdekeit megvédő Európai Unióért, amely hozzájárul a nemzetközi béke és biztonság megvalósításához” című dokumentumra,

– tekintettel az állam-, illetve kormányfők nem hivatalos ülésén 2022. március 10-én és 11-én elfogadott versailles-i nyilatkozatra,

– tekintettel az állandó strukturált együttműködés (PESCO) létrehozásáról és a részt vevő tagállamok jegyzékének meghatározásáról szóló, 2017. december 11-i (KKBP) 2017/2315 tanácsi határozatra[1],

– tekintettel az Európai Békekeret létrehozásáról szóló (KKBP) 2021/509 határozat módosításáról szóló, 2024. március 18-i (KKBP) 2024/890 tanácsi határozatra[2],

– tekintettel az Európai Tanács következtetéseire, különösen a 2025. október 23-i, a 2025. június 26-i, 2025. március 20-i és 2025. március 6-i következtetésekre,

– tekintettel az EU és Moldova által 2024. május 21-én, az EU és Norvégia által 2024. május 28-án, az EU és Japán által 2024.

---

1 HL L 331., 2017.12.14., 57. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.
2 HL L, 2024/890, 2024.3.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

november 1-jén, az EU és Dél-Korea által 2024. november 4-én, az EU és Észak-Macedónia által 2024. november 19-én, az EU és Albánia által 2024. december 18-án, az EU és az Egyesült Királyság által 2025. május 19-én, valamint az EU és Kanada által 2025. június 23-án aláírt biztonsági és védelmi partnerségekre,

- tekintettel az EU és Ukrajna közötti, 2024. június 27-én aláírt közös biztonsági kötelezettségvállalásokra,

– tekintettel az Európai Védelmi Alap létrehozásáról és az (EU) 2018/1092 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. április 29-i (EU) 2021/697 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[3],

– tekintettel az Európai Bizottság elnöksége által 2025. március 19-én bemutatott, „Az európai védelemről – Készenlét 2030” című fehér könyvre, valamint annak öt részből álló ReArm Europe finanszírozási tervére,

– tekintettel az (EU) 2021/694, az (EU) 2021/695, az (EU) 2021/697, az (EU) 2021/1153, az (EU) 2023/1525 és az (EU) 2024/795 rendeletnek az uniós költségvetés védelmi vonatkozású beruházásainak a ReArm Europe terv végrehajtása céljából való ösztönzése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2025. április 22-i bizottsági javaslatra (COM(2025)0188),

– tekintettel a Tanács (EU) 2025/1106 rendeletére (2025. május 27.) az Európa biztonságát az európai védelmi ipar megerősítése révén szolgáló cselekvési eszköz (SAFE) létrehozásáról[4],

– tekintettel a védelmi készültségről szóló omnibusz csomagról szóló, 2025. június 17-i bizottsági közleményre (COM(2025)0820), amelynek célja a vonatkozó jogi és közigazgatási keretek egyszerűsítése az EU védelmi készültségének megerősítése érdekében,

- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A béke megőrzése – Védelmi készültségi ütemterv 2030-ig” című, 2025. október 16-i közös közleményére (JOIN(2025)0027),

– tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024. szeptember 9-i jelentésére,

---

3 HL L 170., 2021.5.12., 149. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

4 HL L, 2025/1106, 2025.5.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

– tekintettel Sauli Niinistö „Együtt biztonságosabb: Európa polgári és katonai felkészültségének és készenlétének megerősítése” című, 2024. október 30-i jelentésére,

– tekintettel az Európai Tanács elnöke és a Bizottság elnöke, valamint a NATO főtitkára által 2023. január 10-én, 2018. december 5-én, illetve 2016. december 6-án aláírt, az EU és a NATO közötti együttműködésről szóló három együttes nyilatkozatra,

– tekintettel a NATO madridi csúcstalálkozóján 2022. június 29-én elfogadott stratégiai koncepcióra,

– tekintettel a hágai csúcstalálkozón kiadott 2025. június 25-i nyilatkozatra,

– tekintettel „A közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása – 2024. évi éves jelentés” című, 2025. április 2-i állásfoglalására[5],

– tekintettel az európai védelem jövőjéről szóló fehér könyvről szóló, 2025. március 12-i állásfoglalására[6],

– tekintettel „Az EU és a NATO közötti együttműködés a transzatlanti kapcsolatok összefüggésében” című, 2021. július 7-i állásfoglalására[7],

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Új európai védelmi ipari stratégia: a védelmi készültség elérése egy reagálóképesebb és reziliensebb európai védelmi iparral” című, 2024. március 5-i közös közleményére (JOIN(2024)0010),

– tekintettel az „Európa választása – Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára (2024–2029)” című dokumentumra, amelyeket Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnökjelöltje terjesztett elő 2024. július 18-án,

– tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára és az Európai Tanács elnöke által 2003. szeptember 24-én aláírt, az ENSZ–EU válságkezelési együttműködésről szóló közös nyilatkozatra,

– tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak az „Uniós biztonsági és védelmi űrstratégia” című, 2023. március 10-i közös közleményére (JOIN(2023)0009),

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

---

5 HL C, C/2025/4389, 2025.9.9., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 HL C, C/2025/3151, 2025.6.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 HL C 99., 2022.3.1., 105. o.

– tekintettel a Biztonság- és Védelempolitikai Bizottság jelentésére (A10-0005/2026),

A. mivel a jelenlegi geopolitikai helyzet, különösen az Ukrajna elleni orosz agresszió miatt a háború európai kontinensre való visszatérése és az EU ebből következő azon döntése, hogy nagyobb felelősséget vállal a biztonságért és a védelemért, beleértve az Ukrajnának nyújtott katonai támogatást is, megköveteli, hogy az EU erősebb, fenntartható és igényekhez igazított partnerségeket alakítson ki a hasonlóan gondolkodó partnerekkel az együttműködés elmélyítése érdekében, kölcsönösen előnyös módon; mivel a katonai paradigmaváltás a hibrid fenyegetések növekedésével együtt az EU egyetlen régióját sem teszi immunissá az agresszió vagy beavatkozás kockázatával szemben;

B. mivel az EU növekvő biztonsági és védelmi szerepének továbbra is összhangban kell állnia az EUSZ 21. cikke szerinti uniós külső tevékenység elveivel és célkitűzéseivel, beleértve az ENSZ Alapokmányának, a nemzetközi jognak, a konfliktusmegelőzésnek, a fenntartható fejlődésnek, a demokráciának és az emberi jogoknak a tiszteletben tartását;

C. mivel az EU továbbra is teljes mértékben elkötelezett aziránt, hogy minden szinten előmozdítsa a nemzetközi együttműködést és megerősítse a hatékony multilateralizmust;

D. mivel a békével, biztonsággal és védelemmel kapcsolatos partnerségek és párbeszédek egész Unióra kiterjedő köre az erő és a reziliencia kulcsfontosságú forrása; mivel ezeknek a partnerségeknek az EU legsürgetőbb védelmi szükségleteivel és kihívásaival kell foglalkozniuk;

E. mivel a stratégiai iránytű a kétoldalú, regionális és multilaterális partnerekkel világszerte fennálló partnerségek kiterjesztésére és elmélyítésére szólított fel a kölcsönös előnyök és a fokozott együttműködés biztosítása érdekében, kiemelve az EU és a NATO keretrendszerei közötti interoperabilitás, innováció és koherencia, valamint az Ukrajnával és az Egyesült Államokkal mint az európai és a transzatlanti biztonság kulcsfontosságú partnereivel való megerősített együttműködés szükségességét;

F. mivel az emberkereskedelemmel foglalkozó szervezetek tevékenységének megugrása és a migráció eszközként való felhasználása komoly biztonsági kockázatot jelent az EU számára;

G. mivel az EU és a partnerországok közötti új biztonsági és védelmi partnerségeknek (SDP-k) a legmagasabb szintű európai biztonsági normák garantálására és biztosítására kell törekedniük a technológiailag legfejlettebb és leghatékonyabb önvédelmi rendszerek megszerzése és az azokhoz való hozzáférés biztosítása révén;

Európai biztonsági környezet

1. kiemeli, hogy az SDP-k elengedhetetlenek ahhoz, hogy Európa hatékonyan reagáljon a felmerülő fenyegetésekre, valamint az EU azon törekvésének támogatásához, hogy megerősítse globális stratégiai szereplőként betöltött szerepét; hangsúlyozza, hogy az ilyen partnerségek – amelyek kölcsönösen előnyösek, egyértelmű stratégiai fókusszal és célkitűzésekkel rendelkeznek – elengedhetetlenek ahhoz, hogy az EU szuverénebbé váljon, nagyobb felelősséget vállaljon saját védelméért, valamint felkészültebb legyen arra, hogy azonnali és jövőbeli kihívásokkal és fenyegetésekkel önállóan és összehangolt módon, 360°-os megközelítésben tudjon fellépni és azokat kezelni; kijelenti, hogy ezek a partnerségek szükségesek, nem pedig opcionálisak az EU számára; hangsúlyozza, hogy e partnerségeknek erősíteniük kell az EU stratégiai autonómiáját, ugyanakkor szilárdan elkötelezettnek kell maradniuk a többoldalú együttműködés mellett, valamint teljes mértékben ki kell egészíteniük a NATO-t, és meg kell erősíteniük az EU azon képességét, hogy a hasonlóan gondolkodó partnerekkel együtt fellépjen a béke, a stabilitás és a kollektív biztonság előmozdítása érdekében;

2. megjegyzi, hogy az EU a második világháború óta jelenleg a legkritikusabb biztonsági helyzettel szembesül, és olyan jelentős kihívásokkal néz szembe, mint katonai képességeinek és kiberbiztonsági infrastruktúrájának megerősítése, a hibrid fenyegetések elleni küzdelem, a terrorizmus elleni küzdelem és kritikus infrastruktúrájának védelme; hangsúlyozza, hogy Oroszország neoimperialista törekvései és revizionista hozzáállása jelenti a legjelentősebb fenyegetést az EU biztonságára nézve, és hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell erősíteni az Unió védelmi és elrettentési képességeit; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás egyre nagyobb biztonsági következményekkel jár a kritikus infrastruktúrákra, az energiarendszerekre és a válsághelyzetekre való felkészültségre nézve;

3. kiemeli, hogy Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja ráébresztette Európát arra, hogy prioritásként kezelje a biztonságot és a védelmet, és többet ruházzon be ezekbe; kiemeli, hogy Oroszország helyettesítő erői, például az iráni, észak-koreai és belarusz rezsimek támogatásával is folytatja agresszióját az európai kontinenssel szemben; tudomásul veszi stratégiai versenytársaink rosszindulatú tevékenységeit és a különböző állami és nem állami szereplők által folytatott hibrid hadviselést, amelyek fenyegetést jelentenek az európai biztonságra és a szabályokon alapuló nemzetközi rendre nézve; hangsúlyozza az EU keleti szárnyán lévő tagállamok különös biztonsági aggályait, amelyek közvetlen fenyegetéssel szembesülnek az orosz agresszió és a hibrid hadviselés miatt; hangsúlyozza, hogy az EU és Kína közötti folyamatos

gazdasági együttműködést újra kell értékelni annak fényében, hogy Kína támogatja Oroszország háborús gazdaságát, azzal a céllal, hogy többek között kockázatmentesítés révén megerősítsék az EU gazdasági rezilienciáját; kiemeli, hogy az EU-nak meg kell birkóznia az Oroszország agressziós háborújának kulcsfontosságú támogatójaként fellépő Kína által támasztott stratégiai versennyel és a közel-keleti és afrikai konfliktusok tovagyűrűző hatásaival, miközben kezelnie kell a közös, globális fenyegetéseket és kihívásokat;

4. kiemeli, hogy az EU az uniós stratégiai iránytű révén kötelezettséget vállal arra, hogy partnereivel koherensebb, következetesebb és átfogóbb együttműködést folytat, és ezáltal a közös értékeken és érdekeken alapuló, kölcsönösen előnyös, igényekhez igazított partnerségeket épít ki; hangsúlyozza az interoperabilitás, a közös képzés és a védelmi ipari innováció fontosságát e partnerségeken belül, különösen olyan kezdeményezések révén, mint az európai védelmi ipari program és a SAFE;

5. hangsúlyozza, hogy az EU és tagállamai továbbra is szilárdan elkötelezettek a nemzetközi jog, az ENSZ Alapokmányában foglalt elvek, valamint a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásán alapuló, szabályokon alapuló nemzetközi rend mellett, az EUSZ-ben foglaltaknak megfelelően; hangsúlyozza, hogy ez a kötelezettségvállalás képezi az EU külső tevékenységének, valamint a béke, a stabilitás, a multilateralizmus és a jólét világszerte történő előmozdítására irányuló erőfeszítéseinek alapját; hangsúlyozza, hogy az SDP-knek átfogó prioritásként kell integrálniuk a konfliktusmegelőzést, az éghajlatbiztonságot és a fenntarthatóságot;

6. várakozással tekint a stratégiai iránytű rendszeres aktualizálására annak biztosítása érdekében, hogy az EU stratégiai jövőképe és közös célkitűzései mindig összhangban legyenek a legfrissebb geopolitikai, társadalmi és technológiai fejleményekkel; felkéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy a rezilienciatervezést építsék be a biztonsági kezdeményezésekbe, amelyek kiterjednek a kritikus infrastruktúrára, az ellátási láncokra és az energiafüggetlenségre;

Az EU–NATO stratégiai partnerség kritikus jelentősége

7. kiemeli a NATO-val kialakított megerősített stratégiai partnerséget, amely strukturált párbeszédeket és fokozott operatív és ágazati együttműködést foglal magában, különösen olyan területeken, mint a katonai mobilitás, a tengeri védelem, valamint a védelmi ipar és a képességfejlesztés, amelyet többek között közös gyakorlatok és személyzeti együttműködés révén hajtanak végre, ezáltal erősítve a NATO európai pillérét; hangsúlyozza, hogy ennek az együttműködésnek továbbra is kölcsönösen erősítő jellegűnek kell

lennie, és a bizalom, az átláthatóság és a két szervezet döntéshozatali autonómiájának tiszteletben tartása alapján kell működnie; hangsúlyozza, hogy a demokratikus elszámoltathatóság és a parlamenti felügyelet elengedhetetlen annak biztosításához, hogy ez az együttműködés megerősítse az európai és a transzatlanti biztonságot; hangsúlyozza, hogy a 27 uniós tagállamból 23 NATO-tag, és úgy véli, hogy az EU-n kívüli európai NATO-tagokkal való együttműködést meg kell szilárdítani azáltal, hogy megvizsgálják e partnerségek megerősítésének lehetőségeit;

8. hangsúlyozza, hogy a NATO a modern történelem legsikeresebb katonai és politikai szövetsége, amely több mint hét évtizede biztosítja tagjai kollektív védelmét, stabilitását és biztonságát; hangsúlyozza, hogy az EU és a NATO együttesen több mint egymilliárd polgárt képvisel, és a világ legnagyobb gazdaságainak egy részét foglalja magában, olyan közösséget alkotva, amelyet közös demokratikus értékek és biztonsági érdekek tartanak össze; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezt a párbeszédet rendszeres EU–NATO miniszteri konzultációk, közös stratégiai előrejelzési gyakorlatok és összehangolt válságreagálási tervezés révén intézményesítsék, biztosítva, hogy a politikai koordináció lépést tartson az operatív együttműködéssel;

9. kiemeli, hogy az EU és a NATO közötti kapcsolatok prioritást élveznek, és azokat tovább kell fejleszteni, különösen az információk és a felderítési információk egyre nagyobb mértékű megosztása révén; hangsúlyozza, hogy az EU és a NATO közötti együttműködés kulcsfontosságú az elrettentés, a kritikus infrastruktúra védelme, a katonai mobilitás, az energiahálózatok, a digitális kommunikáció, a kiber-, űr- és védelmi ökoszisztémák, valamint a társadalmi és demokratikus reziliencia szempontjából; felszólít az EU–NATO együttes nyilatkozatok teljes körű végrehajtására; felhívja továbbá azokat a tagállamokat, amelyek egyben NATO-tagok is, hogy fokozzák a NATO iránti elkötelezettségüket;

10. hangsúlyozza, hogy továbbra is a NATO a legfontosabb kollektív transzatlanti védelmi szövetség, amelynek keretében az EU és a NATO egymást kiegészítő, koherens és kölcsönösen erősítő szerepet tölt be Európa biztonságának garantálása és a nemzetközi biztonság fokozása érdekében, és ösztönzi a szoros együttműködést és a kölcsönösen előnyös partnerséget az Egyesült Államokkal ezen a területen; hangsúlyozza, hogy egy erősebb és cselekvőképesebb EU a biztonság és a védelem területén pozitívan fog hozzájárulni mind a globális, mind a transzatlanti biztonsághoz; aláhúzza, hogy a NATO-n belül erős uniós védelmi pillérre van szükség, amely képes önállóan fellépni, miközben kiegészíti a NATO-t, ezáltal megerősítve a transzatlanti partnerséget és biztosítva a szükséges biztonsági garanciákat az EU, tagállamai és a szabályokon alapuló nemzetközi rend számára; ugyanakkor rámutat arra, hogy az európai védelemnek önállóan kell megállnia a lábán, és kellően erős

elrettentő képességgel kell rendelkeznie; figyelmeztet az Egyesült Államok külpolitikájának változó fókuszából eredő kockázatokra, ami az Európa felé tett biztonsági kötelezettségvállalásainak csökkenésében nyilvánulhat meg; hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak ki kell alakítania saját tervezési és működési kapacitását;

11. hangsúlyozza, hogy a biztonság megerősítése attól függ, hogy a tagállamok képesek-e az európai védelmi iparon keresztül közösen kifejlesztett, interoperábilis katonai eszközökkel felvértezni magukat annak érdekében, hogy gyors és hatékony választ tudjanak adni az EU tagállamainak területi integritását és szuverenitását fenyegető veszélyekre; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a katonai képességeket a NATO védelmi tervezési folyamatával (NDPP) szinergiában és az „egységes haderő” elvével összhangban kell meghatározni; megjegyzi, hogy az EU kulcsszerepet játszik a szabályozás területén, valamint az ipari versenyképesség, a technológiai fejlődés és az európai védelmi logisztika támogatását célzó beruházásokban; hangsúlyozza, hogy a szabványosítás továbbra is az EU és a NATO közötti együttműködés kulcsfontosságú pillére, amely garantálja az interoperabilitást, az erőfeszítések egymást kiegészítő jellegét és az erőforrások hatékony felhasználását, elkerülve ugyanakkor a szükségtelen átfedéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék és harmonizálják a védelmi anyagok és rendszerek gyártására, tanúsítására, átadására, katonai mobilitására és karbantartására vonatkozó szabályokat egy olyan versenyképes, reziliens és integrált európai ipari ellátási lánc kiépítése érdekében, amely képes biztosítani a nagyobb operatív felkészültséget, valamint az EU és a NATO közötti teljes körű és hatékony interoperabilitást;

12. kiemeli a NATO globális szereplőként és megbízható partnerként betöltött szerepét a tömegpusztító fegyverek, például a nukleáris, vegyi, biológiai és radiológiai fegyverek elterjedésének megakadályozására irányuló erőfeszítésekben, valamint a globális terrorizmus elleni küzdelemben;

Az uniós SDP-k szükségessége

13. üdvözli, hogy az EU megbízható globális biztonsági partnerként pozícionálja magát a KBVP-nek többek között kölcsönösen előnyös biztonsági és védelmi partnerségek, valamint mélyebb két- és többoldalú párbeszédek segítségével történő megerősítése révén; megjegyzi, hogy eddig nyolc országgal kötöttek biztonsági és védelmi partnerséget, és továbbiak állnak előkészítés alatt, többek között Izlanddal; kéri, hogy ezek a partnerségek foglaljanak magukban strukturált ipari együttműködést, amelynek célja az alapvető védelmi termelési eszközök uniós alapú termelési kapacitásainak növelése az európai védelmi technológiai és ipari bázis (EDTIB) megerősítésével összefüggésben;

14. úgy véli, hogy a biztonsági és védelmi partnerségek kerete új lendületet ad a folyamatban lévő biztonsági és védelmi párbeszédeknek és a gyakorlati együttműködésnek; kiemeli a kézzelfogható eredmények és az elfogadott céldátumokkal meghatározott mérföldkövek fontosságát; hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni az eredményeket, kétoldalú felülvizsgálatokra és párbeszédre van szükség a több területről érkező fenyegetések megítéléséről és a kölcsönös érdekekről, amelyek elengedhetetlenek a partnerségek végrehajtásához; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy SDP-k révén biztosítsák a kritikus fontosságú nyersanyagokkal való megbízható ellátást, amelyek elengedhetetlenek az európai védelemhez; felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét (alelnök/főképviselő), hogy rendszeresen értékelje az SDP-k végrehajtásának állapotát, és erről tájékoztassa a Parlamentet;

15. hangsúlyozza, hogy az SDP-k magukban foglalják a KBVP-missziókkal való együttműködést, mivel céljuk a szinergiák létrehozása, az interoperabilitás és a koordináció javítása, valamint az EU általános biztonsági és védelmi képességeinek megerősítése;

16. kiemeli a Norvégiával, az Egyesült Királysággal és Kanadával – amelyek NATO-szövetségesek és az EU kulcsfontosságú védelmi partnerei – kötött biztonsági és védelmi partnerségek stratégiai jelentőségét és prioritásként való kezelésének szükségességét; ösztönzi e partnerségek elmélyítését, többek között a védelmi ipar, a kiberfenyegetések és a hibrid fenyegetések, valamint a tengeri védelem területén, továbbá a közös katonai képességek kiépítése és a szorosabb együttműködés ösztönzése tekintetében; hangsúlyozza, hogy az ipari együttműködésnek előnyben kell részesítenie a stratégiai autonómiához és rezilienciához hozzájáruló projekteket, biztosítva a beruházások tagállamok közötti kiegyensúlyozott földrajzi elosztását, különös tekintettel a keleti szárnyra; ösztönzi az EU-t, hogy írjon alá hasonló megállapodásokat a hasonlóan gondolkodó partnerekkel is, köztük azokkal is, amelyek nem tagjai a NATO-nak;

17. kiemeli, hogy az EU és az USA közötti kapcsolat továbbra is az európai biztonság és védelem sarokköve; hangsúlyozza, hogy fel kell tárni egy hivatalos SDP lehetőségét az Egyesült Államokkal, amely igazodna az uniós érdekekhez és értékekhez, és előmozdítaná a szabályokon alapuló nemzetközi rendet; rámutat arra, hogy folyamatos párbeszédre és együttműködésre van szükség a fenyegetések észlelésével kapcsolatban; megismétli, hogy az Egyesült Államokkal fennálló partnerségünk stratégiai jelentőséggel bír, és felszólít együttműködésünk kölcsönösen előnyös módon történő elmélyítésére, valamint a védelmi iparágak közötti optimális együttműködési lehetőségek feltárására.

18. hangsúlyozza, hogy Ukrajna biztonsága nélkül nem létezhet európai biztonság; hangsúlyozza, hogy fontos megvizsgálni egy Ukrajnával kialakítandó hivatalos biztonsági és védelmi partnerség lehetőségét; megerősíti, hogy Ukrajna kiemelt stratégiai partner az EU számára, mivel uniós tagságra készül; megismétli, hogy az EU folyamatos, fenntartható támogatást fog nyújtani minden szükséges eszközzel Ukrajna győzelmének mihamarabbi biztosításához; újfent hangsúlyozza, hogy az EU-nak hozzá kell járulnia az Ukrajna számára nyújtott komoly, jogszabályi hátterű biztonsági garanciákhoz a további orosz agresszió elrettentése érdekében; hangsúlyozza, hogy prioritást jelent az EU és az ukrán védelmi ipari ágazat közötti szorosabb együttműködés, többek között az európai normákkal való összhang és az átláthatóság tekintetében; kiemeli az uniós partnerségek, valamint az EU és Ukrajna közötti kilenc pontból álló közös biztonsági kötelezettségvállalások fontosságát az Ukrajnának nyújtott támogatás koordinálásában; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a befagyasztott orosz vagyoni eszközöket sürgősen használják fel Ukrajna támogatására, a nemzetközi jog tiszteletben tartása mellett; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy szisztematikusan levonják a tanulságokat Ukrajna operatív tapasztalataiból, különösen a drónok/pilóta nélküli légijármű-rendszerek és az elektronikus hadviselés terén;

19. felhívja a tagállamokat, hogy aktívan működjenek együtt és alakítsanak ki szinergiákat Ukrajnával, különösen a lég- és rakétavédelem, valamint a drónokkal történő és drónelhárítási hadviselés területén, elismerve az ország úttörő operatív szakértelmét és fejlett képességeit, ezáltal erősítve mind az uniós, mind az ukrán védelmi képességeket;

20. üdvözli az EU és Moldova közötti, a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre összpontosító biztonsági és védelmi partnerségi megállapodás 2024. május 21-i megkötését;

21. kiemeli az EU és az indiai–csendes-óceáni térség országai közötti partnerségek (például a Japánnal, ~~és~~ a Koreai Köztársasággal és Indiával már aláírt biztonsági és védelmi partnerségek) stratégiai fontosságát, és ösztönzi az Ausztráliával folytatott tárgyalások gyors lezárását és a régió más országaival, nevezetesen Új-Zélanddal kialakítandó további partnerségek lehetőségének feltárását; hangsúlyozza, hogy az euroatlanti és az indiai–csendes-óceáni térség biztonsági kihívásai szorosan összefonódnak; ~~hangsúlyozza, hogy az Indiával folytatott együttműködés elmélyítése kölcsönösen előnyös lehet;~~ hangsúlyozza, hogy el kell mélyíteni a Tajvannal folytatott biztonsági és védelmi együttműködést;

22. hangsúlyozza, hogy fel kell tárni a kaukázusi és közép-ázsiai országokkal az energiabiztonság, a konnektivitás és a kritikus infrastruktúrák védelme terén különböző szinteken és különböző formákban folytatott megerősített együttműködés lehetőségeit;

megjegyzi, hogy ezek a régiók stratégiai jelentőséggel bírnak az energiaellátás diverzifikálása, a biztonságos közlekedési folyosók kiépítése és Európa általános rezilienciájának megerősítése szempontjából;

23. hangsúlyozza a fekete-tengeri régió stratégiai jelentőségét az európai biztonság szempontjából; fokozott biztonsági és védelmi együttműködésre szólít fel a fekete-tengeri régió hasonlóan gondolkodó partnereivel, valamint egy átfogó, uniós fekete-tengeri biztonsági stratégia kidolgozására; támogatja a fekete-tengeri haditengerészeti képességekbe, a partvédelembe és a tengeri területekkel kapcsolatos tudatosságba történő uniós beruházások növelését;

24. felhívja a tagállamokat és az EKSZ-t, hogy vizsgálják meg további biztonsági és védelmi partnerségek létrehozásának lehetőségét egyértelmű, kölcsönösen előnyös kötelezettségvállalások alapján más, hasonlóan gondolkodó partnerekkel, akik osztják értékeinket, és elkötelezettek a szabályokon alapuló nemzetközi rend fenntartása mellett;

25. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy strukturált SDP-ket hozzanak létre a nyugat-balkáni országokkal, különösen Bosznia-Hercegovinával a regionális stabilitás fokozása, a hibrid fenyegetések elleni küzdelem és az európai biztonsági architektúra megerősítése érdekében az Unió közvetlen szomszédságában; hangsúlyozza, hogy az ilyen partnerségeknek a régióban meglévő KBVP-szerepvállalásra, többek között az EUFOR Althaia műveletre, a politikai és biztonsági párbeszédekre, valamint az uniós missziókban való közös részvételre kell épülniük, ugyanakkor stratégiaibb jellegű és hosszú távú keretet kell biztosítaniuk az együttműködéshez olyan területeken, mint a kiberreziliencia, a dezinformáció elleni küzdelem és a védelmi kapacitásépítés;

Az ENSZ-szel folytatandó és más többoldalú partnerségek kialakítása

26. hangsúlyozza a béketámogató műveletek és a válságkezelés terén folytatandó EU–ENSZ stratégiai partnerség fontosságát; üdvözli az EU és az ENSZ közötti stratégiai partnerség 2025–2028-as időszakra vonatkozó új prioritásait, és hangsúlyozza, hogy fokozni kell az EU és az ENSZ missziói és műveletei közötti koherenciát és azok hatékonyságát, többek között közös tervezési és a tanulságok levonására irányuló folyamatok révén; felszólít a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrend teljes körű végrehajtására és szisztematikus integrálására, összhangban az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. sz. határozatával, különös tekintettel a polgári lakosság védelmére, a nők békefolyamatokban való teljes körű, egyenlő és érdemi részvételére, valamint a konfliktusokkal kapcsolatos szexuális erőszak megelőzésére; felszólít az ENSZ

működésének reformjára annak biztosítása érdekében, hogy a missziók és műveletek hatékonyak legyenek és elérjék a kívánt hatást;

27. megjegyzi, hogy az EU és az Afrikai Unió stratégiai partnerséget tart fenn, különösen a béke és a biztonság terén; hangsúlyozza, hogy közös kezdeményezések, párbeszéd és fokozott diplomáciai tevékenység révén el kell mélyíteni a stratégiai partnerségeket más regionális szervezetekkel, többek között az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével, az Arab Államok Ligájával, az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal és az Amerikai Államok Szervezetével a kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeken; kiemeli a latin-amerikai partnerekkel való együttműködés fontosságát a nemzetközi szervezett bűnözés, a transznacionális emberkereskedelem, a hibrid fenyegetések és a tengeri védelem kezelése, valamint a demokratikus reziliencia és a regionális stabilitás előmozdítása terén;

28. felszólít az EU biztonsági és védelmi együttműködése operatív dimenziójának megerősítésére a déli szomszédság hasonlóan gondolkodó és más partnereivel, különösen a Földközi-tenger térségében a tengeri védelemre, a terrorizmus elleni küzdelemre, a határigazgatásra és a kritikus infrastruktúrák védelmére összpontosítva, valamint a földközi-tengeri paktumban meghatározott, a földközi-tengeri partnerekkel folytatott biztonsági együttműködés elmélyítésére vonatkozó kötelezettségvállalásokra építve; hangsúlyozza, hogy a régió instabilitása közvetlen hatással van az EU belső biztonságára, és ezért stratégiaibb és összehangoltabb választ igényel;

Az együttműködés széles körű és igényekhez igazított módjainak előmozdítása

29. hangsúlyozza, hogy a KBVP-re vonatkozó integrált uniós megközelítés magában foglalja a harmadik országok és a regionális szervezetek KBVP-missziókban és -műveletekben való részvételére irányadó jogi kereteket; hangsúlyozza, hogy ezeknek a partnereknek meg kell őrizniük értékeinket és osztozniuk kell érdekeinkben; ösztönzi a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy egyszerűsítsék tovább az adminisztratív eljárásokat a hasonlóan gondolkodó partnerek gyorsabb és rugalmasabb részvételének biztosítása érdekében, különösen a képzésben, a kapacitásépítésben és a válságreagálási missziókban;

30. hangsúlyozza az Európai Békekeret stratégiai szerepét, amely kulcsfontosságú eszköz a katonai és védelmi kapacitások megerősítésében, a béketámogató műveletek katonai vonatkozásainak támogatásában, valamint az uniós partnerek

fegyveres erőinek felszereléssel való ellátásában; felszólít ezen eszköz teljes átláthatóságára és demokratikus ellenőrzésére;

31. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Magyarország kormánya folyamatosan akadályozza ezen eszköz Ukrajna támogatására való felhasználását, többek között az EU Törvényszéke előtti jogi lépések révén, valamint hogy továbbra is blokkolja az Európai Békekeret keretében Örményországnak nyújtott támogatást; sürgeti a tagállamokat, hogy aktívan gyakoroljanak nyomást Magyarország kormányára annak érdekében, hogy vessen véget az Európai Békekeret felelőtlen blokkolásának; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy keressen alternatív megoldásokat e helyzet áthidalására;

32. üdvözli az EU-küldöttségekben működő EKSZ katonai tanácsadói hálózatának megerősítését, amely szorosabbá teszi a partnerek katonai és polgári intézményeivel fenntartott kapcsolatait; felszólít rendszeres koordinációs ülések létrehozására e tanácsadók között a bevált gyakorlatok megosztása, a helyzetismeret javítása és az EU külső tevékenységei közötti koherencia előmozdítása érdekében;

33. kitart amellett, hogy az EU védelmi készültségének 2030-ra történő elérése partnerségeket és a hasonló gondolkodású partnerekkel való uniós együttműködést igényel; hangsúlyozza, hogy az EU által meghirdetett célok megvalósításához szükséges az ellátási láncok – többek között a nyersanyagok és a kritikus fontosságú alkatrészek – biztosítása, az EDTIB megerősítése, valamint az EU stratégiai függőségeinek csökkentése új függőségek létrehozása nélkül; hangsúlyozza például az EU Kínától való függőségét a kritikus fontosságú nyersanyagok tekintetében, ami jelentős geopolitikai és gazdasági sebezhetőséget jelent; felszólít a védelmi ipar partnerségeinek demokratikus felügyeletére és átláthatóságára, többek között a munkaügyi és környezetvédelmi normáknak való megfelelés biztosítása érdekében; elismeri, hogy a valódi egységes védelmi piac megvalósítása döntő fontosságú, és erősíteni fogja mind az EU katonai képességeit, mind stratégiai autonómiáját;

34. üdvözli, hogy a SAFE eszközhöz – konkrét kétoldalú megállapodások alapján – kiváltságos hozzáférést lehetne biztosítani azon országok számára, amelyekkel biztonsági és védelmi partnerséget kötöttek; megjegyzi, hogy a SAFE-nek megfelelő megállapodásról Kanadával folytatott tárgyalások lezárultak; sajnálja, hogy az Egyesült Királysággal kötendő megállapodást még nem véglegesítették; hangsúlyozza, hogy a két ország uniós védelmi kezdeményezésekbe való bevonása kölcsönösen előnyös lenne, és kihasználná az egyes iparágak hozzáadott értékét; kiemeli Ukrajna SAFE-ben való részvételének fontosságát;

35. megjegyzi, hogy az Európai Védelmi Ügynökség igényekhez igazított igazgatási megállapodások keretében harmadik országokkal, szervezetekkel és jogalanyokkal is együttműködik; hangsúlyozza,

hogy biztosítani kell, hogy ezek a megállapodások hozzájáruljanak az EDTIB megszilárdításához és a forradalmi technológiák védelméhez; kéri az igazgatási megállapodások és azok hatékonyságának újraértékelését;

36. kéri, hogy az EKSZ rendelkezzen a meglévő biztonsági és védelmi partnerségek végrehajtásához szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokkal, biztosítva, hogy azok kézzelfogható eredményeket hozzanak;

A kulcsfontosságú együttműködési területek megerősítése a biztonsági és védelmi partnerségeken belül

37. kiemeli a biztonsági és védelmi partnerségek szerepét a számos partnerrel folytatott integrált határigazgatásban, ami különösen fontos, tekintettel az orosz és belarusz rezsimek által a közelmúltban elkövetett provokációkra és a NATO légterének megsértésére, amelyek különösen a keleti szárny államait érintik, valamint az irreguláris migráció külső vonatkozásaira; emlékeztet arra, hogy az irreguláris migráció külső vonatkozásai a déli szárny tagállamait is érintik; felszólít a leginkább érintett államok határigazgatási képességeihez nyújtott uniós pénzügyi és operatív támogatás növelésére;

38. ösztönzi az Európai Tanácsot, hogy fontolja meg a biztonsági és védelmi partnerségeket aláíró országok, különösen Norvégia, az Egyesült Királyság és Kanada részvételét az olyan kiemelt uniós projektekben, mint a keleti őrség, az európai drónvédelmi kezdeményezés, az európai légvédelmi pajzs és az európai űrpajzs;

39. hangsúlyozza, hogy az uniós finanszírozási prioritásoknak tükrözniük kell az ipari kapacitások kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásának szükségességét, különös figyelemmel az EU keleti szárnyán a védelmi termelés megerősítésére a magas kockázatú térségek közelsége miatt;

40. több közös tengeri védelmi gyakorlatot szorgalmaz az érintett szövetséges partnerekkel az interoperabilitás és az műveleti készenlét előmozdítása érdekében a világszerte stratégiai jelentőségű vízi útvonalakon és szűk keresztmetszeteken, különösen azokon a területeken, ahol az EU létfontosságú érdekei fenyegetésnek vannak kitéve; kitart amellett, hogy az egyre gyakoribb hibrid támadások megelőzése érdekében fontos a kritikus tengeri infrastruktúra – többek között a tenger alatti kábelek és csővezetékek – felügyelete és védelme;

41. kiemeli a biztonsági és védelmi partnerségek fontosságát a KBVP-missziók és -műveletek szempontjából, mivel azok továbbra is az EU külső biztonsági szerepvállalásának sarokkövét képezik, és az EU konfliktusmegelőzéssel, válságkezeléssel és konfliktus utáni stabilizációval kapcsolatos munkájának kulcsfontosságú pillérei;

42. hangsúlyozza, hogy a kiberbiztonsági támadások, a dezinformáció és a külföldi információmanipuláció és beavatkozás (FIMI), a kábítószer-csempészetben és az emberkereskedelemben részt vevő transznacionális bűnszervezetek tevékenységei, valamint a migráció hadviselő harmadik országok általi eszközként való felhasználása egyre nagyobb biztonsági fenyegetést jelentenek az EU számára; további együttműködésre szólít fel az EU partnereivel az EU rezilienciájának megerősítése, kritikus infrastruktúrájának védelme és a külföldi információmanipuláció és beavatkozás kezelésével kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréje érdekében; kiemeli a biztonsági és védelmi partnerségek fontosságát a társadalmi és demokratikus reziliencia építése szempontjából; közös kiberreagálási gyakorlatok létrehozását ösztönzi, valamint biztonságos információmegosztási csatornák kialakítását az EU és partnerei között a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés érdekében;

43. megjegyzi, hogy a víz alatti kritikus infrastruktúrák védelmével kapcsolatos uniós megközelítés a nem hagyományos biztonsági kihívásokkal kapcsolatos növekvő tudatosságot is tükrözi;

44. felhívja a figyelmet a terrorizmus elleni küzdelemnek és az erőszakos szélsőségesség megelőzésének a fontosságára, amelyek terén integrált biztonsági kereteken keresztül kell kezelni mind az állami, mind a nem állami fenyegetéseket; hangsúlyozza, hogy a terrorizmus és az erőszakos szélsőségesség elleni hatékony küzdelem és azok megelőzése érdekében kiterjedt kormányközi együttműködésre és információmegosztásra van szükség mind az EU-n belül, mind harmadik országokkal;

45. hangsúlyozza, hogy a partnerségek kialakítása elengedhetetlen a világűrben tanúsított békés és felelősségteljes magatartás előmozdításához, az űrfenyegetésekre való reagáláshoz, valamint az űrszolgáltatások biztonsági és védelmi célú felhasználásának támogatásához; különösen hangsúlyozza, hogy a kialakulóban lévő New Space ágazatot és annak a kettős felhasználású technológiákkal kapcsolatos innovációs potenciálját is teljes mértékben ki kell aknázni a védelmi és polgári fejlesztések céljából;

46. ragaszkodik ahhoz, hogy a biztonsági és védelmi partnerségek hatékony felülvizsgálati záradékot tartalmazzanak, amely lehetővé teszi a végrehajtással kapcsolatos kiigazításokat és az új biztonsági fejleményekre való reagálást; hangsúlyozza, hogy e partnerségek megfelelő végrehajtás esetén kézzelfogható eredményeket fognak hozni, amelyek hozzájárulnak az európai biztonsági architektúra megerősítéséhez.

A Parlament szerepének fejlesztése a védelmi együttműködés előmozdításában

47. emlékeztet arra, hogy a Parlament többször is rámutatott a biztonsági és védelmi partnerségek jelentőségére; úgy véli, hogy a parlamenti diplomácia kiegészíti és támogatja ezeket a partnerségeket; kiemeli a Biztonság- és Védelempolitikai Bizottság, valamint a NATO Parlamenti Közgyűlésével fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség kulcsfontosságú szerepét; kéri, hogy az EKSZ rendszeresen tegyen jelentést a Parlamentnek a biztonsági és védelmi partnerségek végrehajtásáról és a folyamatban lévő vagy tervezett tárgyalások állásáról;

48. kötelezettséget vállal arra, hogy a parlamenti szintű párbeszéd előmozdítása érdekében rendszeres közös bizottsági üléseket szervez az ukrán Verhovna Rada nemzetbiztonsági, védelmi és hírszerzési bizottságával;

49. üdvözli az uniós tagállamok védelmi bizottságai első parlamentközi ülésének megszervezését az Európai Parlamentben, valamint a nemzeti parlamentek személyzetével való partnerség további elmélyítését, többek között az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskolán keresztül;

50. üdvözli a NATO Parlamenti Közgyűlése 107. Rose–Roth-szemináriumának megtartását „EU–NATO együttműködés: Alapvető partnerség és demokratikus reziliencia” címmel, a Parlament épületeiben; hangsúlyozza, hogy ez határozottan jelzi az Európai Parlament új aktív szerepét, tekintettel a NATO Parlamenti Közgyűlésében betöltött megerősített partnerségi státuszára;

51. hangsúlyozza a Parlament és a NATO Parlamenti Közgyűlése első kísérleti projektjének sikerét, amelynek célja a parlamenti kapacitásépítés a biztonsági és védelmi ágazatban az ukrán Verhovna Rada személyzete számára; kéri, hogy ezt a kísérleti projektet terjesszék ki az ukrán Verhovna Radára, a bővítési térség parlamentjeire és az összes biztonsági és védelmi partnerségre;

52. úgy véli, hogy az EKSZ által szervezett és a Parlamenttel közösen lebonyolított Schuman Biztonsági és Védelmi Fórum lehetőséget kínál arra, hogy rendszeres, magas szintű platformot biztosítsunk a partnerekkel folytatott párbeszédhez; felhívja a Parlamentet, hogy vállaljon aktív szerepet menetrendjének kialakításában és nyomon követésében, biztosítva, hogy az eredmények beépüljenek az uniós biztonság- és védelempolitikával kapcsolatos jogalkotási munkába;

53. ösztönzi szorosabb kapcsolatok kiépítését a partnerországok társadalmaival, és az EU stratégiai kommunikációjának megerősítését; kéri, hogy indítsanak kampányokat a Parlament, más uniós intézmények, szervek és ügynökségek, a tagállamok és a partnerországok, valamint a nem kormányzati szervezetek, a tudományos körök és a média bevonásával a meglévő biztonsági és védelmi partnerségek népszerűsítése és az új partnerségek

ösztönzése érdekében, ezáltal erősítve az EU imázsát és pozícióját a biztonsági és védelmi partnerségekben részt vevő országok körében; hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségek és a tagállamok bevonásával összehangolt kommunikációs stratégiák és nyilvános diplomáciai kezdeményezések révén fel kell lépni a dezinformációval és a külföldi manipulációs narratívákkal szemben;

°

° °

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.